

Dagens Jace

Dikten och bilden "E gammel sångförening" är hämtad ur MF-körens jubileumsskrift, när kören firade sitt 25-års jubileum 1958.

E gammel sångförening . . .

En tjock liten gubbe i smällpeskerock
— dä ä klockern som setter å tramper
på pipûrgel-trôa å lyr på en skock
som står unner lampûjelamper
i skolsal, å stråver å sjonger en sang
som di sârjer å ävver mä, gang ätter gang.

Den klockern va noga å tette se vasst
inimälla å tögg på muntasen.
Men — sjonging, den nämnen ä lärd i en hast
se dä rakt innô tess å bli rasen
om dä åg ä som hoprört mä baser å kvint
å låter, förstås, innô översä fint . . .

Der stog Kal i Brôten, se rak som en stôr,
å skrek se dä mest geck i kveke
(Han sang dä han sang ätter ege gehôr
å va, ätterôt, hes i e veke!)
Å Lina i Hagen ho vren som en gris
å va ellrö i öga å het som en spis.

Å rösta på Adel i Åsen va stark
se dä skällra i fônstra å skake:
Han röt som han mest skull ha hoggtânnevârk
(å dä närpå löfte sä, take!)
Men — derimot hördes dä inte ett dugg
frå Lak-Nirs som stog der å såg unner lugg.

Marta på Mon — ja ho sang att se fint
å dällre mä mun å ho blúnne
å sang alltihoppa se mjukt å se linnt
— ja tänk hô den människa künne!
Å hûvve dä hóllo nôlitte på sne
(å lôddes förstås att ho va täcka e!)

Ho, Hulda på Sättra, va tanet å lang
å högljudd å väldig te låte,
men lell let dä lett på nô vis näro sang
å en såg hóllo ho stog der å ståte
mä hûvve å stönntes å skull bju te
å väre som vârst da, mä gôrthöge "C".

Liten å vetig å vesen å smal,
vaddä knåfft att en såg Per på Bôtten
för han va den kôrteste kärn der i sal,
men tänk lell — den yr-lelle skrôtten:
när han öppne sin trut vaddä alltid i dur
å han bârde se groft som en hårrgårdstjur . . .

Så stog di i skolhuse, gang ätter gang,
å e — sjong te langt utpå nättira
å hårje å schlet se di närpå schlang
när klockern tog påssä manchättera
å såg över glasöga, närsynt å stinnt
å sa att föreninga arte sä fint!